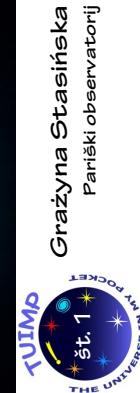

4

Rešitve na hrbtni strani

Meglično vesolje

Vesolje v mojem žepu

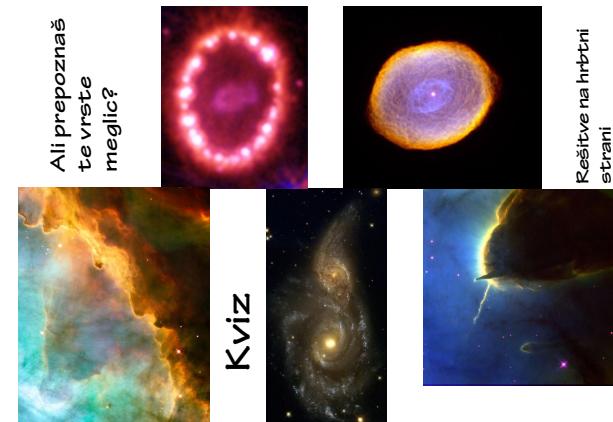
Planetarna meglica Helič.
To je ena od najljubjih znanih planetarnih meglic. Svetloba, ki jo oddaja, potrebuje 700 let, da doseže Zemljo (medtem ko svetloba s Soncem potrebuje le 8 minut).

8

9

12

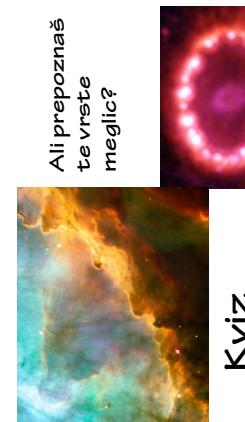
5

Medvezdni oblaki prahu

Na fotografijah meglic in galaksij so včasih vidna temna območja. Na stanejo zaradi zgostitve zrnč medvezdnega prahu. Ta zrnca, mikroskopski trdni delci ogljika ali silicija, absorbirajo svetlobo bližnjih zvezd. Ko se ohiaplijo, oddajajo svetlobo, nevino človeškemu očesu, vendar je mogoče zaznati z infrardečimi teleskopimi.

Kviz

Vesolje v mojem žepu

Planetarne meglice

Zvezde z maso, podobno Sončevi, končajo svoje življenje na veliko manjše način.

Močno se razširijo, izgubljajoč zunanje plasti, ki jih nato osvetli ostanek matične zvezde, pri čemer nastanejo tako imenovane planetarne meglice.

Izraz planetarne meglice je leta 1785 skoval William Herschel za opis teh meglic, saj so bile z njegovim teleskopom videti kot planeti. Kasneje je obzaloval, da jih ni poimenoval "zvezdne meglice".

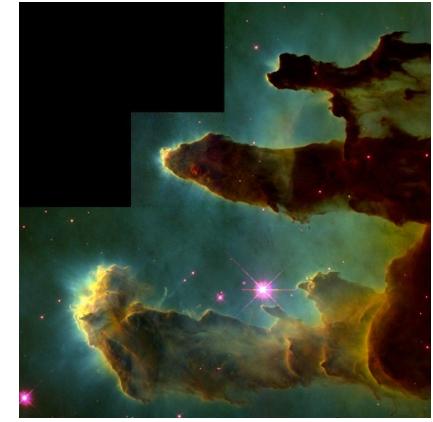

Kje nastajajo zvezde

Zvezde niso večne: podobno kot ljudje pridejo na svet, se tekom življenja razvijajo in na koncu umrejo.

Nastanejo v velikih medvezdnih oblakih v procesu, ki ga še ne razumemo v celoti. Ta proces vključuje gravitacijsko krčenje, ki omogoči, da snov doseže visoke gostote v notranjosti zvezd. Nekatere od teh nedavno rojenih zvezd so tako vroče, da lahko odstranijo elektrone iz atomov v okoliškem oblaku in tako ustvarijo ionizirane meglice, kot je Orionova meglica.

Meglica Konjska glava.
Sestavljena je iz zrnč prahu, posmešanih s plinom.

Del meglice M16, imenovane 'Stebri stvarstva'. V takšnih oblakih medvezdnega plina in prahu nastajajo nove zvezde.

Gražyna Štasiška
Parški observatoriј

